

Arrest

nr. 275 715 van 3 augustus 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. DE BROUWER
Louisalaan 251
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DETHIER loco advocaat A. DE BROUWER en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij is geboren in 2018 in België.

De verzoekende partij dient op 29 oktober 2020 een eigen verzoek om internationale bescherming in.

Wegens haar jeugdige leeftijd wordt haar moeder in het Engels gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna het CGVS) op 1 september 2021 in aanwezigheid van haar advocaat.

Op 30 september 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna de commissaris-generaal) de bestreden beslissing niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaarde bij monde van uw moeder S.T.M. (O.V.- [...] – nr. CGVS [...] over de Kameroense nationaliteit te beschikken. Je bent geboren op 21 december 2018 in Brussel.

*Jouw moeder dient een **eerste verzoek tot internationale bescherming** in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) op 17 december 2019. Zij doet op 23 januari 2020 afstand van haar verzoek.*

Jullie verlaten België niet.

*Op 10 februari 2020 dient jouw moeder een **tweede verzoek** in. Jouw moeder kreeg door de Griekse autoriteiten de internationale bescherming toegekend. Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) verklaart haar verzoek niet-ontvankelijk op 05 maart 2020. Zij dient op 3 april 2020 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RVV). De RVV bevestigt op 31 augustus 2020 de beslissing van het CGVS (arrestnr. 240.277).*

Jullie verlaten België niet.

Op 29 oktober 2020 dient jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming in jouw hoofde in. Jouw moeder verklaart dat je niet naar Kameroen kan terugkeren omdat zij voor haar oom gevlucht is. Jouw moeder wilt je niet aangeven bij de Griekse autoriteiten en zich niet beroepen op de internationale bescherming die haar door de Griekse autoriteiten werd toegekend omdat er geen goede levensomstandigheden waren in het vluchtelingenkamp en omdat zij geen medische verzorging kreeg tijdens haar zwangerschap

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt jouw moeder een uittreksel uit jouw geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal. Meer bepaald werd jouw moeder [S. T. M.] (O.V.-nr.[...]- nr. CGVS[...]), als jouw voogd, in jouw hoofde gehoord door het CGVS gezien jouw zeer jonge leeftijd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Er moet worden vastgesteld dat de vrees die in jouw naam wordt ingeroepen door jouw moeder ten overstaan van jouw land van herkomst, nl. Kameroen, niet gegrond is.

Uit de elementen in het administratief dossier blijkt immers dat jouw moeder reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, nl. Griekenland. Uit het arrest van de RVV in het kader van de beroepsprocedure van jouw moeder (arrestnr. 245.651, dd. 31/08/2020, toegevoegd in uw administratieve dossier) blijkt immers dat jouw moeder sinds 18 november 2018 in Griekenland internationale bescherming geniet.

Bovendien moet worden benadrukt dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden, maar hieruit volgt géénszins dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn.

Dit betekent dat hoewel de lidstaten enerzijds weliswaar kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, zij anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient jouw moeder zich in jouw naam tot de in Griekenland aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die jou ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van jouw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat jouw moeder eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moet maken.

Het komt zodoende aan jouw moeder toe om de nodige stappen in Griekenland te zetten opdat je er een verblijfsrecht kunt genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming.

In het licht van het verblijfsrecht dat jouw moeder geniet in Griekenland en de mogelijkheden waarover je beschikt om er een verblijfsrecht te bekomen als familielid van een begunstigde van internationale bescherming, is de kwestie van jouw terugkeer naar Kameroen louter hypothetisch. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat de vrees die jouw moeder in dit verband in jouw naam inroep niet gegrond is.

Aangaande een vrees bij een terugkeer naar Griekenland, wordt opgemerkt dat het CGVS het volgende verzoek van jouw moeder [S. T. M.] (O.V.-nr.[...]- nr. CGVS [...]) reeds niet-ontvankelijk verklaarde op 25 maart 2020. De RVV volgde deze beslissing in haar arrest (arrestnr. 240.277). Aangaande een vrees in jouw naam, oordeelde de RVV reeds dat "Verzoekster stuurt met haar betoog over haar gezondheid en haar zoontje in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/03, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad" (arrestnr. 240.277, p. 12).

In het licht van wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal in jouw hoofde niet besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het uittreksel uit jouw geboorteakte kan dit niet wijzigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd jouw moeder de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jouw moeder werden verstuurd op 13 september 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jouw moeder wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat uw moeder de internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Kameroen."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Vooreerst geeft de verzoekende partij een theoretische uiteenzetting van de door haar aangehaalde bepalingen. Vervolgens betoogt de verzoekende partij *in concreto* dat: *“Door de motiven van bestreden beslissing blijkt niet duidelijk de reden waarom het CGVS van mening is dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die voor hem een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.*

In de bestreden beslissing werd altijd naar de situatie van zijn moeder verwezen, en over heit feit dat zij een beschermingsstatuut in Griekenland heeft. De situatie van het kind in Griekenland wordt vanuit geen ander gezichtspunt bekeken dan via de mogelijkheid van verblijf in het kader van gezinshereniging.

- Eerst moet er worden vastgesteld dat het kind [E.] geen bescherming werd verleend door de Griekse autoriteiten in Griekenland.

- Hij is in België geboren.

- Hij heeft geen reisdocument;

Omdat hij geen vluchteling is, moet hij reisdocument aan de kameroense autoriteiten aanvragen;

Hij wordt niet toegelaten Griekenland binnen te komen;

- Verzoeker heeft, omwille van deze omstandigheden, de mogelijkheid niet (gehad) om de bescherming van Griekenland te kunnen aanvragen, aangezien hij in België geboren, en sindsdien in dit land verblijft en dat de Belgische autoriteiten hebben erkend dat zij verantwoordelijk zijn voor de behandeling van zijn asielprocedure'.

- In deze zin kan het CGVS de bestreden beslissing niet motiveren op dezelfde motieven als die, die de niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen tegen zijn moeder hebben gegrond.

- De situatie van zijn moeder, die vluchteling is, in het geval van een terugkeer naar Griekenland is nog verandert zoals aangetoond door een recent rapport van RSA en Stifung Pro Asyl van maart 2021.

Daarvoor zijn er in zijn hoofd eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

Het asielaanvraag van verzoeker is ontvankelijk en moest op grond onderzocht worden.”

In dit verband verwijst de verzoekende partij ook naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In een volgend onderdeel van haar middel stelt de verzoekende partij dat: *“Uit de bestreden beslissing blijkt dat, het CGVS de vrees voor vervolgingen van verzoeker in zijn land van herkomst toch beoordeelt heeft. Zonder enkel motivering, stelt het CGVS in de bestreden beslissingen vast dat:*

“Er moet worden vastgesteld dat de vrees die in jouw naam wordt ingeroepen door jouw moeder ten overstaan van jouw land van herkomst, nl. Kameroen, niet gegrond is.”

Deze vaststelling steunt op geen enkele analyse, feiten of onderzoek.

Verzoeker kan niet begrijpen de reden, die volgens het CGVS, deze vaststelling steunen.

De motivering van de beslissing is op dit standpunt niet voldoende.

Het blijkt dat de bestreden beslissing in schending is genomen van de artikels 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het blijkt door deze schending duidelijk dat het CGVS niet rekening gehouden heeft met de vermelde elementen.”

Vervolgens stelt de verzoekende partij dat haar vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Kameroen wel gegrond is. Hierop verwijst de verzoekende partij naar de verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud, en de verzoekende partij geeft eveneens aan dat zij zonder haar moeder niet kan terugkeren naar Kameroen. Ook verwijst de verzoekende partij naar de veiligheidssituatie in Kameroen. In dit verband citeert de verzoekende partij wederom uit een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ze vervolgt dat gelet op haar jonge leeftijd zij niet beschikt over een intern vluchtalternatief in Kameroen.

In een laatste onderdeel van haar middel, met verwijzing naar artikel 18 van het Handvest, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij geen grondig onderzoek gevoerd heeft naar haar verzoek om internationale bescherming. *In concreto* betoogt de verzoekende partij dat: *“Het CGVS heeft dus geen*

onderzoek uitgevoerd van het asielaanvraag van verzoeker aangezien dat het CGVS alleen verwijst naar de mogelijkheid voor verzoeker een asielaanvraag in Griekenland in te dienen of in dit land een verblijfsvergunning te kunnen door zijn moeder krijgen: [...] Het blijkt uit de motieven van bestreden beslissing dat het CGVS geen onderzoek heeft gemaakt van de nood voor bescherming in het hoofd van verzoeker.

Door verzoeker te wijzen in Griekenland een asielaanvraag of een verblijfsvergunningsaanvraag in te dienen is geen voldoende manier om een asielbeslissing te motiveren, aangezien artikel 1 A van Vluchetlingenverdrag, artikels 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Artikel 57/6§3 voorziet ook geen grond of reden voor niet-ontvankelijkheid op deze basis.

Het blijkt daardoor dat het CGVS het artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden, alleen en in combinatie met artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, die foltering, onmenselijke en vernederende behandelingen verbiedt.

Het Europees Hof voor de Rechten van de mens ("EHRM") heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat van de Raad van Europa een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker heeft een asielaanvraag in België ingediend.

De Belgische autoriteiten hebben zich rechtstreeks verantwoordelijk verklaard in om zijn verzoek om internationale bescherming te behandelen in toepassing met de Dublin verordening. Zij hebben niet besloten tot een overbrenging naar Griekenland en hebben derhalve ook geen terugkeer naar Griekenland georganiseerd.

Het blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat de vreze voor vervolgingen van verzoeker werden niet onderzocht en dat de bestreden beslissing kon niet niet-ontvankelijk verklaard worden, aangezien de eigen feiten in de hoofd van verzoeker.

Bovendien verwijst de bestreden beslissing nooit naar de eigen feiten, of het ontbreekt aan eigen feiten in de hoofd van verzoeker. De bestreden beslissing moet vernietig worden zodat het CGVS een onderzoek van de vluchtmotieven van verzoeker zal kunnen uitvoeren.

Het blijkt steeds duidelijker dat het CGVS het asielverzoek van verzoeker omwille van de schrijving van de conclusie, genomen in betrekking met het beginsel van non-refoulement dit betreft alleen zijn moeder en spreek geen woord over hem zelf of over zijn persoonlijke situatie: [...]

In de motivering van het bestreden beslissing is het CGVS echter van mening dat verzoeker naar Griekenland kon gaan om daar een asielprocedure in te dienen of een verblijfsvergunning in dit land aan te vragen.

Ook op dit standpunt, schendt de bestreden beslissing de materiele motiveringsplicht en erdoor artikels 3 en 8 van het EVRM en artikels 4 en 7 van het Handvest. Het CGVS heeft geen onderzoek gedaan van concrete mogelijkheid voor verzoeker om een verblijfsvergunningsaanvraag of een asielaanvraag in Griekenland te kunnen indienen.

Het CGVS stelde alleen dat:[...]

Geen elementen of objectieve informatie werd aan het dossier van verzoeker toegevoegd om aan te tonen dat verzoeker of zijn moeder inderdaad de mogelijkheid krijgen om een verblijfsvergunningsaanvraag in te dienen³ en dat hij het zogenaamde "verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming" zou in feite kunnen uitvoeren.

Op dit moment is verzoeker niet in staat om op een veilige en legale manier naar Griekenland te keren omdat hij heeft geen identiteitsdocument. Zijn moeder mag niet bij de Kameroense ambassade voor hem deze documenten vragen. Hij heeft een identiteitsdocument nodig om te reizen en om een verblijfsvergunning te kunnen krijgen.

De moeder van verzoeker heeft ook geen Griekse identiteitsdocumenten. Zij heeft contact met de Griekse autoriteiten genomen en wacht op een antwoord (stuk 3). De moeder van verzoeker heeft verschillende vragen gesteld aan de Griekse autoriteiten maar kreeg zo ver geen antwoord.

Er moet worden vastgesteld dat het CGVS deze mogelijkheid om gezinhereniging niet grondig heeft geanalyseerd, zoals de situatie van asielzoekers in Griekenland.

Het CGVS is niet bevoegd het aanwijzen van het lidstaat, dat verantwoordelijk voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming⁴. Het CGVS is ook niet bevoegd om te beslissen waar verzoeker verblijfsvergunning kan indienen in het kader van een asielaanvraag.

Daardoor blijkt dat de motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoeker kan de reden van de beslissing niet begrijpen en de bestreden beslissing schendt erdoor artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991."

3.1. Ter terechtzitting legt de verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer. Aan de aanvullende nota voegt ze de volgende documenten: AIDA Country Report: Greece, 2021 update, 2022 (weblink) en uitwisseling van haar emailverkeer met het Griekse Consulaat te Brussel.

4. Beoordeling

De commissaris-generaal nam de bestreden beslissing op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”*.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Deze “eigen feiten” in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk “nieuwe elementen of feiten” te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (“Practical Guide on Subsequent Applications” van december 2021 van EASO, p. 44).

Op 17 december 2019 dient de moeder van de verzoekende partij in België een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 23 januari 2020 wordt de afstand van het verzoek om internationale bescherming vastgesteld omdat haar moeder het persoonlijk onderhoud gemist heeft. Op 10 februari 2020 dient de moeder van de verzoekende partij in België een tweede verzoek om internationale bescherming in. De verwerende partij neemt op 20 maart 2020 een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat de moeder van de verzoekende partij over internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland, beschikt. Tegen deze beslissing dient de moeder van de verzoekende partij beroep in bij de Raad. Bij arrest van 31 augustus 2020 met nummer 240 277 wordt het beroep verworpen. Op 21 december 2018 werd de verzoekende partij geboren. Ze dient op 29 oktober 2020, in eigen naam, een verzoek om internationale bescherming in.

Volgens artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet wordt een persoon die een verzoek om internationale bescherming indient, vermoed dit verzoek ook in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdelingen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent. Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing wordt genomen met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming. In de beslissing met betrekking tot de moeder van de verzoekende partij, wordt, wat betreft de in België geboren verzoekende partij, enkel aangegeven dat de verzoekende partij in België geboren is. Uit de eerdere beslissing genomen in het beschermingsverzoek van haar moeder kan bijgevolg niet blijken dat rekening werd gehouden met feiten eigen aan de individuele situatie van de minderjarige verzoekende partij, met name het gegeven dat zij zelf geen internationale bescherming of verblijfstitel heeft verkregen in Griekenland. In 's Raads arrest van 31 augustus 2020 inzake de moeder van de verzoekende partij blijkt niet dat rekening werd gehouden met de feiten eigen aan de individuele situatie van de minderjarige verzoekende partij, waaronder het gegeven dat zij geen bescherming of verblijfstitel in Griekenland heeft.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij als dusdanig niet betwist dat de verzoekende partij actueel geen internationale bescherming geniet in Griekenland of in een andere EU-Lidstaat. Dit wordt evenmin door de verwerende partij ter terechtzitting betwist. Er wordt in de bestreden beslissing in hoofde van de verzoekende partij geen toepassing gemaakt van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, op grond waarvan het verzoek om internationale bescherming van haar moeder niet-ontvankelijk werd verklaard omdat zij reeds internationale bescherming geniet in Griekenland.

In essentie wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat haar moeder, gelet op artikel 23 van Richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna Kwalificatierichtlijn), zich, wat haar in België geboren kind betreft, moet beroepen op de geëigende procedures die haar naar Grieks recht ter beschikking staan om te bekomen dat de verzoekende partij, als gezinslid van een persoon die internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland, aanspraak kan maken op een aantal voordelen, zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Artikel 23 van de Kwalificatierichtlijn voorziet geen verplichting voor de Lidstaten om gezinsleden van de persoon die internationale bescherming geniet, die zelf niet in aanmerking komen voor internationale bescherming, dezelfde (of een andere) internationale beschermingsstatus te geven, zoals ook opgemerkt in de bestreden beslissing.

In het AIDA Country Report Greece van juni 2022, opgesteld door ECRE dat door de verzoekende partij wordt bijgebracht en waaruit zij ter terechtzitting citeert, staat het volgende te lezen: *“According to Article 23 and Article 24 of IPA, family members of the beneficiary of international protection who do not individually qualify for such protection are entitled to a renewable residence permit, which must have the same duration as that of the beneficiary.”* (vrije vertaling: “Overeenkomstig artikel 23 en artikel 24 van IPA, hebben gezinsleden van de begunstigde van internationale bescherming die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, recht op een hernieuwbare verblijfsvergunning, die dezelfde duur moet hebben als de verblijfsvergunning van de begunstigde”). Uit deze landeninformatie volgt aldus dat aan gezinsleden van personen die internationale bescherming hebben gekregen, op basis van de Griekse nationale wetgeving, niet automatisch dezelfde internationale beschermingsstatus worden toegekend. De Griekse wetgeving houdt in dat de minderjarige verzoeker, als gezinslid van personen die internationale bescherming hebben verkregen in Griekenland, in deze lidstaat weliswaar een verblijfsvergunning van dezelfde duur als de verblijfsvergunning van zijn ouders kan verkrijgen, maar niet dezelfde (of een) internationale beschermingsstatus in de zin van de artikelen 13 en 18 van de Richtlijn 2011/95/EU zonder er zelf een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend.

In casu diende de minderjarige verzoekende partij bij de bevoegde Belgische autoriteiten in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in met behulp van haar moeder. De Raad herhaalt in dit verband dat geen overnameverzoek werd overgemaakt aan een andere EU-Lidstaat op basis van de Dublin III-Verordening. Zoals reeds aangehaald, werd de verzoekende partij in België geboren en wordt niet betwist dat zij in Griekenland actueel geen internationale bescherming geniet. De mogelijkheid om een verblijfsrecht en eenzelfde verblijfsvergunning te verkrijgen als familielid van begunstigten van internationale bescherming kan niet worden gelijkgesteld met een internationale beschermingsstatus, zelfs niet als dergelijke verblijfsvergunning bescherming zou bieden tegen non-refoulement. Een verzoek om internationale bescherming houdt de vraag in aan de Belgische asielinstanties om de vrees voor vervolging of ernstige schade te beoordelen ten aanzien van het land van nationaliteit van verzoekster, *in casu* Kameroen. In deze stand van zaken wordt door de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij over de Kameroense nationaliteit beschikt. Het is de nationaliteit die de verzoekende partij verklaart te hebben en doorheen het administratief dossier op verschillende documenten vermeld wordt.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de situatie van de moeder en haar mogelijke nood aan internationale bescherming niet werden beoordeeld ten aanzien van Kameroen, maar ten aanzien van Griekenland.

Gelet op het feit dat de verzoekende partij zelf geen internationale bescherming geniet in Griekenland en de mogelijkheid om een verblijfsvergunning te verkrijgen hier niet mee kan worden gelijkgesteld, minstens toont de verwerende partij dit niet aan, kan de verwerende partij niet volstaan met te verwijzen naar de door Griekse autoriteiten toegekende internationale beschermingsstatus van haar moeder om te besluiten dat zij geen eigen feiten aanbrengt die een apart verzoek rechtvaardigen. De loutere vaststelling dat haar moeder internationale bescherming heeft gekregen in Griekenland, ontslaat de verwerende partij immers niet van de verplichting om het eigen verzoek om internationale bescherming, ingediend door de verzoekende partij die in België geboren is via haar moeder, te onderzoeken ten aanzien van haar land van herkomst.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt weliswaar aangegeven dat: *“Er moet worden vastgesteld dat de vrees die in jouw naam wordt ingeroepen door jouw moeder ten overstaan van jouw land van herkomst, nl. Kameroen, niet gegrond is.”* Echter uit de verdere motieven van de bestreden

beslissing blijkt dat de vluchtmotieven van de verzoekende partij geenszins ten aanzien van Kameroen beoordeeld worden. Daarenboven bevat het administratief dossier ook geen landeninformatie omtrent de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van de verzoekende partij in Kameroen.

De nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet echter worden getoetst ten aanzien van het land van nationaliteit van de minderjarige verzoekende partij, *in casu* Kameroen, nu is gebleken dat zij actueel geen internationale bescherming geniet in Griekenland en uit niets kan blijken dat zij in enig ander land dergelijke bescherming geniet. Er anders over oordelen zou immers betekenen dat verzoekende partij, die zelf geen internationale bescherming geniet in Griekenland of in enig ander land, de mogelijkheid ontzegd wordt om in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België.

Gelet op het voorgaande, is de Raad *in casu* van oordeel dat de verzoekende partij eigen feiten heeft aangebracht die betrekking hebben op haar individuele situatie die een apart verzoek rechtvaardigen, maar dat verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft verricht naar verzoeksters nood aan internationale bescherming ten aanzien van haar land van herkomst, Kameroen. *In casu* zijn de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet vervuld.

De mogelijkheden in Griekenland tot het al dan niet verkrijgen van een verblijfsrecht als familielid van een begunstigde van internationale bescherming - dat hoe dan ook geenszins kan worden gelijkgesteld aan een internationale beschermingsstatus - ontslaat de commissaris-generaal niet van de verplichting om zich uit te spreken over het door de verzoekende partij in eigen naam in België ingediende verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat in deze zaak de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn.

Op basis van de elementen in het administratief en rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, zonder bijkomend onderzoek of bijkomende verklaringen van verzoekende partij niet tot een besluitvorming komen inzake haar nood aan internationale bescherming ten aanzien van Kameroen.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de nood aan internationale bescherming van de verzoekende partij nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 september 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. HUENGES WAJER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. HUENGES WAJER

M. RYCKASEYS